

hold lige til ægteskabets endelige ophævelse. Endvidere foreslås det i forslaget § 2, stk. 3, at side- stille en bidragspligtig med en fader til et barn født uden for ægteskab, således at der for begges vedkommende bliver tale om forsørgelsespligt, hvis barnet er udleveret til forsørgelse eller er frugt af en kønsfrihedsforbrydelse. Endelig har man i § 3 undladt at medtage reglen i lov om offentlig forsorg § 7, stk. 3, hvorefter der, når en moder til et barn uden for ægteskab og en ægtemand eller -hustru efter ophævelse af det ægteskabelige samliv skal sættes i bidrag til et barn, der ikke samlever med den forsørgelsespligtige, pålægges normalbidrag. Efter forslaget § 3 skal bidraget også i disse tilfælde fastsættes under hensyn til den forpligtedes kår, arbejdsmuligheder m. v.

Til § 8.

Bestemmelsen fastslår som almindelig regel, at hjælp skal ydes af den kommune, hvor den, der søger hjælpen, opholder sig. Denne kommune skal da afholde forsørgelsesstedets andel af udgiften, jfr. § 39. Fra hovedreglen gøres der undtagelse for en række tilfælde, i hvilke det ikke ville være rimeligt at belaste den kommune, hvor den, der skal have hjælpen, opholder sig. I stk. 2 fastslås det, at man ved flytning til udlandet bevarer forsørgelsesstedet i den kommune, hvor man senest har haft ophold. Denne regel får betydning, når en kommune skal betale forsørgelse i udlandet eller hjemsendelse til Færøerne, jfr. § 19.

Til § 9.

Bestemmelsen giver hjemmel til at yde almindelig underholdshjælp og hjælp til kur og pleje i anledning af sygdom. Der angives ikke nogen grænse for hjælpens størrelse, idet denne må bero på et skøn over det i det enkelte tilfælde nødvendige. Hjælp til underhold må normalt ikke overstige 85 pct. af det folkepensionsbeløb, der kunne ydes for en periode som den, for hvilken der ydes hjælp, men denne grænse kan fraviges, når særlige omstændigheder taler derfor, jfr. forslaget § 3.

Den hjælp, der ydes i henhold til § 9, skal principielt tilbagebetales, jfr. § 28.

Til § 10.

Bestemmelsen fastslår, at der ikke kan ydes hjælp til personer, der har adgang til invalidepension eller folkepension eller anden hjælp, der svarer til fuld forsørgelse, men at der dog undtagelsesvis kan ydes en supplerende hjælp efter loven. Hjælpen

ydes da i henhold til § 9 og skal således principielt tilbagebetales. Er der brug for en mere varig supplerende hjælp, vil det kunne bestemmes, at modtageren helt må overgå til hjælp efter loven.

Til §§ 11-13.

Hjælp efter disse bestemmelser vil kunne ydes ikke blot til personer, der modtager underholdshjælp i henhold til § 9, men også til andre, som vel ikke har brug for hjælp til underhold, men som dog er økonomisk således stillet, at de ikke uden vanskelighed ville kunne afholde udgifter som de i disse bestemmelser nævnte, og som ikke gennem sygeforsikring el. lign. har sikret sig den nødvendige hjælp.

Til § 14.

Personer, der optages under forsorg i institutioner for de særlige i bestemmelsen nævnte grupper af handicappede eller er i pleje under en sådan institutions tilsyn, skal principielt betale den for patienterne gældende selvbetaleraktst. Bestemmelsen giver hjemmel til at lade det offentlige overtage udgiften, eventuelt således at betalingen nedsættes til et bidrag fastsat efter et skøn over patientens (forsørgerens) mulighed for at betale.

Til § 15.

Bestemmelsen giver hjemmel til at yde hjælp til underhold til en familie, hvis forsørger er under forsorg under en institution, beregnet for de i § 14 omhandlede personer, og visse andre i § 15 nævnte institutioner, samt til at yde hjælp til underhold til pågældende selv og hans familie i indtil 3 måneder efter udskrivning fra en af de nævnte institutioner. At der gives en særlig hjemmel for at yde hjælp i disse tilfælde, som også ville kunne omfattes af § 9, skyldes, dels at der her er tale om hjælp, som ikke skal tilbagebetales, jfr. § 28, dels at der er fastsat en højere grænse for hjælpen, jfr. stk. 5.

Bestemmelsen giver i øvrigt hjemmel for at yde en særlig rigelig hjælp til personer, der lider af tuberkulose eller følgerne heraf. Baggrunden herfor er, at der gennem en sådan hjælp kan blive adgang til at fremme helbredelsesmulighederne eller bevare pågældendes og familiens helbred. Som følge heraf kan denne hjælp gøres betinget af, at pågældende retter sig efter de forskrifter, der måtte blive meddelt af tuberkuloseinstitutionen.

Sådan særlig rigelig hjælp kan ligeledes gives til personer, der lider af børnelammelse eller følgerne heraf, når det af hensyn til deres erhvervsevne skønnes rimeligt at behandle lidelsen, eventuelt ved deltagelse i optræning eller omskoling.